

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27973/2023
20.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Наталија Ђоровић, адвокат из ..., ради утврђења и исељења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3845/23 од 24.08.2023. године, у седници одржаној 20.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3845/23 од 24.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2994/20 од 26.10.2022. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да се са свим лицима и стварима исели из стана који се налази у ... улици број .. у Београду и да стан испражњен од свих лица и ствари преда у посед, на слободно коришћење и располагање тужиоцу, као неоснован; обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 628.5000,00 динара.

Допунском пресудом Другог основног суда у Београду П 2994/20 од 11.05.2023. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништаво и да не производи правно дејство решење Комисије за стамбена питања Савезне Владе 16 бр. 36-172/99 од 09.08.1999. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3845/23 од 24.08.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и потврђене пресуда Другог основног суда у Београду П 2994/20 од 26.10.2022. и допунска пресуда Другог основног суда у Београду П 2994/20 од 11.05.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Испитујући правилност другостепене пресуде у смислу члана 408. Закона парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11, ... 18/20) Врховни суд је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. На друге битне повреде одредаба парничног поступка није конкретно и образложено указано.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем о давању у закуп Комисије Савезне Владе за стамбена питања бр. 36-172/99 од 09.08.1999. године туженој је дат у закуп стан број .. у улици ... број .. у Београду, двособан, површине 50,96 м² у ком решењу је наведено да ће га користити са супругом ББ и децом ВВ и ГГ. У време доношења овог решења тужена је имала 22 године стажа у Савезном заводу за интелектуалну својину. Решењем Комисије Савезне Владе за стамбена питања 16 бр. 36-172/00 од 28.02.2002. године стављено је ван снаге решење истог органа од 19.08.1999. године. Претходно је дана 10.05.1996. године туженој додељен стан у улици ... број .., стан број .., двособан, површине 63 м², на основу чега је закључен уговор о закупу стана, а потом је тужена тај стан откупила и постала власник истог. Решењем Другог основног суда у Београду Р1 206/18 од 15.07.2020. године утврђено је да предлагач, овде тужена је носилац права закупа на неодређено време на двособном стану број .. у улици ... број .. у Београду и истим решењем установљена обавеза предлагача да противнику предлагача плаћа месечну закупнину. Уговором о поклону овереним пред Трећим општинским судом у Београду Ов 3128/02 од 07.06.2002. године тужена АА и њен супруг ББ су поклонили својој деци ВВ и ГГ стан број .. у улици ... број .., након чега су ВВ и ГГ као продавци закључили уговор о купопродаји истог стана пред Трећим општинским судом у Београду Ов 3108 дана 04.05.2008. године и исти отуђили у корист ДД. Пресудом Првог основног суда у Београду П1 717/15 од 10.02.2016. године усвојен је тужбени захтев тужиље АА и поништено решење Комисије Савезне Владе 16 бр. 36-172/00 од 28.02.2002. године као незаконито, која пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2096/16 од 29.09.2017. године, која је потврђена пресудом Врховног касационог суда Рев2 295/18 од 04.03.2020. године. Тужена са супругом непрекидно користи и живи у предметном стану број .. у ... улици број .. .

На основу утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да тужбени захтев тужиоца није основан, па су правилном применом материјалног права одлучили као у изреци побијане пресуде.

Одредбом члана 22. Закона о имовини СРЈ („Службени лист СРЈ“ број 41/93, 24/94, 28/96 и 30/96) било је прописано да се запосленима у савезном органу могу решавати

стамбена питања давањем у закуп или доделом зајма из средстава обезбеђених према одредби члана 17. тог Закона, те да Савезна Влада прописује начин и критеријуме давања станова у закуп и додељивања стамбених зајмова за решавање стамбених питања запослених у савезним органима.

У смислу наведеног члана закона у конкретном случају примењивала се Уредба („Службени лист СРЈ“ број 41/93, 20/96 и 63/98) којом је било прописано да се запосленима у савеном органу може дати стан на коришћење по основу закупа на основу поднетог писменог захтева који садржи податке из члана 2. ове Уредбе, а по прибављеном мишљењу функционера који руководи савезним органом у којем је радник запослен. Наведена Уредба је више пута мењана („Службени лист СРЈ“ 2 број 75/99, 12/2001, 14/2001 и „Службени лист СЦГ“ број 45/05 и 47/05) при чему је у прелазним и завршним одредбама ових измена регулисано на које одлуке органа надлежних за решавање стамбених питања се примењују измењене одредбе Уредбе, а на које одлуке се примењују одредбе Уредбе важеће у време доношења. Тако је у члану 31. у завршним одредбама прописано да одлуке органа надлежних за решавање стамбених питања запослених у савезним органима која се доносе до дана ступања на снагу ове Уредбе, а нису извршене, извршиће из надлежно тело, па се у конкретном случају има применити Уредба објављена у „Службеном листу СРЈ“ брј 41/93, 20/96 и 63/98.

Одредбом члана 1. Уредбе о начину, критеријумима и мерилима за давање станова у закуп и додељивање стамбених зајмова за решавање стамбених питања запослених у савезним органима („Службени лист СРЈ“ број 41/93, 20/96, 63/98) прописано је да стамбена питања запослених у савезним органима могу се решавати давањем станова у закуп и доделом стамбеног зајма на начин, по критеријумима и мерилима који су утврђени овом Уредбом (став 1.). Одлуку о давању станова у закуп и додељивању стамбеног зајма доноси надлежно радно тело Савезне Владе одређено Пословником о раду Савезне Владе. Одредбом члана 2. став 1. и 3. наведене Уредбе прописано је да запосленом у савезном органу који нема решено стамбено питање у смислу члана 7. ове Уредбе, може се на основу писаног захтева дати стан на коришћење по основу закупа на неодређено и одређено време. Одредбом члана 3. наведене Уредбе прописано је да приликом давања стана на коришћење, надлежно радно тело доноси одлуку по основу критеријума утврђених по редоследу таксативно наведеном у том члану. Одредбом члана 7. став 1. Уредбе прописана је величина стана која се даје запосленима у савезном органу према броју чланова породичног домаћинства, те да је прописана величина стана за четири члана породице који имају децу истог пола, трособан или троипособан стан. Одредбом члана 10. став 1. наведене Уредбе прописано је запосленом у савезном органу може да се додели стан у закуп на основу поднетог писаног захтева који садржи податке из члана 2. Уредбе, а по прибављеном мишљењу функционера који руководи савезним органом у коме је радник запослен.

Одредбом члана 29. Пословника Савезне Владе било је прописано да Комисија за стамбена питања доноси појединачне акте којим се решавају стамбена питања функционера и запослених у Савезним министарствима и другим органима и организацијама.

Одредбом члана 37. став 1. Закона о основама својинскоправних односа прописано је да власник може тужбом захтевати од држаоца повраћај индивидуално одређене ствари, док је ставом 2. истог члана прописано да власник мора доказати да на ствари чији повраћај тражи има право својине, као и да се ствар налази у фактичкој ствари туженог.

Нижестепени судови су правилно закључили да је након доношења решења Савезне Владе Комисије за стамбена питања од 09.08.1999. године о давању у закуп предметног стана у ... број .. туженој са навршених 22 године стажа у Савезном заводу за интелектуалну својину, то решење производило правно дејство у правном промету, тужена се са супругом и двоје малолетне деце уселила у предметни стан након доношења решења. Тачно је да је решењем Комисије Савезне Владе за стамбена питања од 28.02.2002. године стављено ван снаге спорно решење од 09.08.1999. године али је пресудом Првог основног суда у Београду од 10.02.2016. године (потврђеном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2096/16 од 29.09.2017. године, а она пресудом Врховног касационог суда Рев2 295/2018 од 04.03.2020. године) решење Комисије Савезне Владе за стамбена питања од 28.02.2002. године поништено као незаконито, чиме је спорно решење Савезне Владе, Комисије за стамбена питања од 09.08.1999. године ваљано и производи правно дејство у правном промету. Позивање тужиоца чији орган је наведено решење донео, да је приликом доношења решења сам орган тужиоца починио грешке, јер није прибавио сагласност председника Савезне Владе, односно мишљење функционера који руководи савезним органом у коме је радник запослен, не може имати негативну последицу по права тужене у чију корист је наведено решење и донето, јер се ови пропусти тичу пропуста органа самог тужиоца Комисије Савезне Владе за стамбене питања, па тај недостатак у поступању тужиоца не може водити закључку о губитку права тужене, посебно имајући у виду јер те наводе тужилац није доказао, нити је доставио спис предмета одлучивања решењем од 09.08.1999. године, како би се проверила тачност тврдњи тужиоца, па је правилном применом правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП утврђено да је наведено решење правно ваљано и да производи правно дејство у правном промету.

Осим наведеног, Врховни суд прихвата и правни став нижестепених суда да имајући у виду одредбе Уредбе која је регулисала давање станова у закуп запослених у савезним органима у време доношења спорног решења од 09.08.1999. године, тачно је да је тужена у својини имала двособан стан у улици ... број .., али према члану 7. наведене Уредбе, туженој је за четири члана породице припадао трособан или троипособан стан, па је имала право да конкурише за доделу другог стана до прописане величине стана која јој припада за четворочлано домаћинство, јер је чланом 3. став 3. тачка 2. Уредбе између осталог прописано да се има ценити као критеријум приликом давања стана на коришћење и чињеница да ли лице има право закупа на неодређено време или власништво које по структури не задовољава услове становања, из чега произилази да спорно решење од 09.08.1999. године није донето противно закону и Уредби о начину и критеријумима и мерилима за давање станова у закуп запослених у савезним органима, јер управо супротно ревизијским наводима да тужена није имала право на доношење наведеног решења, јер је поседовала стан у својини, имала је право да конкурише као лице које има

власништво на стану који по структури не задовољава услове њеног становања за добијање стана на коришћење запослених у савезним органима.

Са изнетих разлога неосновани су ревизијски наводи да је тужена у време доделе стана већ имала решено стамбено питање, јер је спорно решење донето супротно члану 2. став 1. и 3. наведене Уредбе и супротно одредби члана 10. наведене уредбе, јер није прибављена сагласност предсеника Савезне Владе за доделу стана односно надлежног функционера, обзиром да су ти наводи већ истицани у жалбеном поступку против првостепене пресуде, те да их је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге које прихвата и овај суд.

Како се ревизијским наводима не доводи у сумњу правилност примене материјалног права од стране другостепеног суда, Врховни суд је ревизију тужиоца одбио као неосновану применом члана 414. став 1. ЗПП и одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија,
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**